

**NAGRODY NAUKOWE
POLSKIEGO TOWARZYSTWA
GEOLOGICZNEGO
SCIENTIFIC PRIZES
OF THE POLISH
GEOLOGICAL SOCIETY**

**NAGRODA NAUKOWA
IMIENIA LUDWIKA ZEJSZNERA
ZA ROK 1985**

Powołana przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Geologicznego komisja przyznała Nagrodę Naukową im. Ludwika Zejsznera za rok 1985 Kazimierze Malik i Barbarze Olszewskiej za pracę: „Studium sedymentologiczne i mikropaleontologiczne warstw grodziskich w profilu Żegociny (Karpaty fliszowe)” opublikowaną w 54 tomie *Annales Societatis Geologorum Poloniae*.

Laureatki:

KAZIMIERA MALIK

Kazimiera Malik urodziła się w Kuźnicy Skakawskiej, w Wielkopolsce Południowej i w regionie tym otrzymała wykształcenie podstawowe i średnie. Studia geologiczne odbyła na Wydziale Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Wrocławskiego im. B. Bieruta, uzyskując w roku 1974 dyplom z wyróżnieniem i tytuł magistra geologii stratygraficzno-poszukiwawczej. W latach 1974–1977 była słuchaczką Studium Doktoranckiego, prowadzonego wspólnie przez Zakład Nauk Geologicznych Polskiej Akademii Nauk oraz Instytut Nauk Geologicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Stopień doktora nauk przyrodniczych uzyskała w roku 1979 na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego na podstawie rozprawy „Sedymentacja zlepieńców warstw grodziskich i mikrofacje ich egzotyków wapiennych”, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Elżbiety Morycovej. Od 1978 roku pracuje zawodowo, najpierw jako starszy asystent, potem adiunkt, na Wydziale Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w Sosnowcu, gdzie prowadzi wykłady i ćwiczenia w zakresie sedymentologii i petrografii skał osadowych. Głównym przedmiotem badań laureatki jest sedymentologia dolnokredowych i górnourajskich osadów w Karpatach fliszowych oraz analiza mikrofacjalna egzotyków i fliszu wapiennego. K. Malik jest autorką kilkunastu komunikatów, artykułów i abstraktów, a nagrodzona praca jest pierwszą ważniejszą z jej opublikowanego dorobku naukowego.

BARBARA OLSZEWSKA

Barbara Olszewska urodziła się w Krakowie. Drogę zawodową rozpoczęła nauką w Technikum Geologicznym, gdzie miała możliwość zetknięcia się z wykładowcami tam pracownikami naukowymi Akademii Górniczo-Hutniczej, co w znacznym stopniu przyczyniło się do rozbudzenia u laureatki zainteresowań badaniami naukowymi. Po podjęciu, w roku 1961, pracy w Oddziale Karpackim Instytutu Geologicznego (na stanowisku technika) kontynuuje zainteresowania naukowe poprzez wyższe studia zawodowe na Wydziale Geologiczno-Poszukiwawczym Akademii Górniczo-Hutniczej. W roku 1969 kończy studia uzyskując stopień inżyniera geologa górniczego. Następnie uczestniczy w studium doktoranckim prowadzonym wspólnie przez Zakład Nauk Geologicznych Polskiej Akademii Nauk i Instytut Nauk Geologicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego. Stopień doktora nauk przyrodniczych uzyskuje w roku 1978 w Zakładzie Nauk Geologicznych Polskiej Akademii Nauk na podstawie pracy „Biostratygrafia osadów kredy górnej i paleogenu centralnej części jednostki dukielskiej w Karpatach polskich na podstawie otwornic” (*Biul. Inst. Geol.* nr 326, 1980). Stopień doktora habilitowanego nauk przyrodniczych w zakresie mikropaleontologii uzyskuje w roku 1985 w Instytucie Geologicznym Centralnego Urzędu Geologii na podstawie rozprawy: „Interpretacja paleoekologiczna otwornic kredy i paleogenu polskich Karpat Zewnętrznych” (*Biul. Inst. Geol.* nr 346, 1984). Głównym przedmiotem badań laureatki są małe otwornice, ich rozmieszczenie w czasie i przestrzeni (stratygrafia i biogeografia) oraz ich wykorzystanie do odtworzenia warunków sedymentacji utworów Karpat Zewnętrznych. Zagadnieniom tym poświęcona jest większość z ponad 50 opublikowanych prac. Poza Karpataми badania laureatki obejmują podobne problemy innych rejonów paleogeograficznej prowincji Tetydy (Maroko, N Ameryka) oraz przyległej części obszarów platformowych. Problemom taksonomicznym otwornic poświęciła laureatka roczny pobyt na University of California, Los Angeles (1984–1985). Ponadto laureatka brała udział w pracach międzynarodowych programów badawczych nad granicą Eocen/Oligocen (IGCP Project 174) oraz ewolucją północnych brzegów Tetydy (IGCP Project 198), dla którego opracowała biogeografię otwornic tytonu.

Ważniejsze publikacje Barbary Olszewskiej

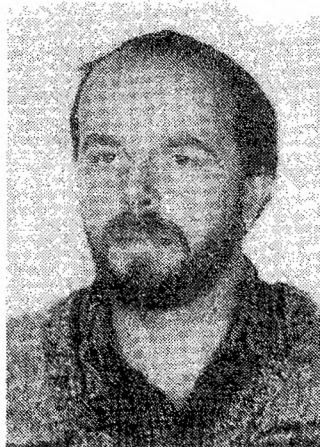
- 1980. Les sediments bathypelagiques de l'Eocene des flysch rifains. *Mines, Geologie et Energie* (Rabat), 48. (Wspólnie z J. Morgiel i W. Sikorą).
- 1981. O niektórych zespołach małych otwornic serii okiennej z Sopotni Małej, Mszany Dolnej, Szczawy i Klęczan. *Biul. Inst. Geol.*, 331.
- 1981. Biostratigraphy of the Polish External Carpathians based upon agglutinated foraminifera. *Micropaleontology*, 27. (Wspólnie z J. Morgiel).
- 1982. Uniformity of the Tethyan faunas from Cretaceous and Paleogene as shown by foraminifera from Morocco and Polish Flysch Carpathians. *Cahiers de Micropaleontologie*, 3. (Wspólnie z J. Morgiel).
- 1984. Biostratygrafia serii menilitowo-krośnieńskiej w okolicy Przemyśla (jednostka skolska, polskie Karpaty zewnętrzne). *Biul. Inst. Geol.*, 340.
- 1984. Otwornice bentoniczne podmenilitowych margli globigerinowych polskich Karpat zewnętrznych. *Pr. Inst. Geol.*, 110.
- 1985. Otwornice warstw menilitowych polskich Karpat zewnętrznych. *Ann. Soc. Geol. Polon.* 55.

**NAGRODA NAUKOWA
IMIENIA LUDWIKA ZEJSZNERA
ZA ROK 1987**

Powołana przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Geologicznego komisja przyznała Nagrodę Naukową im. Ludwika Zejsznera Krzysztofowi Görlichowi za pracę „Glacimarine sedimentation of muds in Hornsund fjord, Spitsbergen” opublikowaną w tomie 56 (1–2) *Annales Societatis Geologorum Poloniae*.

Laureat

KRZYSZTOF GÖRLICH

Urodzony 5 marca 1950 w Krakowie, tu ukończył Liceum im. B. Nowodworskiego w 1968 roku. Po dwóch latach studiów geograficznych na Uniwersytecie Jagiellońskim, rozpoczął studia w zakresie oceanografii fizycznej na Uniwersytecie Gdańskim, które ukończył w 1974 roku.

W latach 1975–1979 był uczestnikiem studium doktoranckiego w Instytucie Geologii i Surowców Mineralnych AGH w Krakowie. Tu także obronił w 1979 roku pracę doktorską „Mineralogia i sedymentacja osadów ilastych Basenu Gdańskiego” wykonaną pod opieką naukową prof. Leszka Stocha.

Od roku 1979 pracuje w Zakładzie Geologii Dynamicznej Instytutu Nauk Geologicznych PAN w Krakowie, obecnie na stanowisku adiunkta.

Był uczestnikiem wypraw naukowych na Spitsbergen organizowanych przez Instytut Geofizyki PAN w latach 1982/83 (zimowanie w Polskiej Stacji Polarnej w Hornsundzie) oraz w 1985 r. W sezonie 1987/88 brał udział w III Geodynamicznej Wyprawie IGF PAN do Antarktyki Zachodniej.

Krzysztof Görlich jest członkiem Zarządu Głównego PTG od 1985 i od tegoż roku członkiem redakcji *Annales Societatis Geologorum Poloniae*. Jest także sekretarzem naukowym *Studia Geologica Polonica*, sekretarzem naukowym Komitetu Narodowego ds. SCAR (Naukowego Komitetu Badań Antarktydy) oraz zastępcą sekretarza naukowego Komitetu Badań Polarnych przy Prezydium PAN.

Jest żonaty i ma dwoje dzieci.

Zainteresowania naukowe laureata dotyczą procesów sedymentacji zawiesin w zbiornikach morskich, geochemii żelaza w procesach wczesnej diagenety oraz paleoklimatycznych interpretacji zapisu sedymentacyjnego we współczesnych osadach Bałtyku i mórz wokółantarktycznych.

Ważniejsze publikacje Krzysztofa Görlicha

1978. Iron in the Baltic Sea clay sediments. *Miner. Polon.*, 9. (Wspólnie z E. A. Görlichem i L. Stochem).
1980. Litologia i skład mineralny osadów z dna Basenu Gdańskiego. *Kwart. Geol.*, 24. (Wspólnie z L. Stochem i F. B. Pieczką).

1983. Rozdział *Sedymentacja ilasta* w podręczniku: R. Grodziński, A. Kostecka, A. Radomski, R. Unrug. *Zarys sedymentologii*, Wydawnictwa Geologiczne.
1985. Iron bearing minerals in the Baltic Sea surface sediments: A Mössbauer effect study. *Miner. Polon.*, 16. (Wspólnie z E. A. Görlichem i Pham Quoc Hungiem).
1987. Suspension settling effect on macrobenthos biomass distribution in Hornsund fiord, Spitsbergen. *Polar Research* (Oslo), n.s. 5 (2). (Wspólnie z J. M. Zajączkowskim).
1988. Micas and texture of the Recent muds in Spitsbergen fjords: study of suspension settling. *Ann. Soc. Geol. Polon.* 58 (1–2).

**NAGRODA NAUKOWA
IMIENIA HENRYKA ŚWIDZIŃSKIEGO
ZA LATA 1986 I 1987**

Komisja Nagrody Naukowej im. Henryka Świdzińskiego powołana przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Geologicznego przyznała w roku 1986 nagrodę Grzegorzowi Rackiemu za pracę: „Conodont biostratigraphy of the Givetian/Frasnian boundary beds at Kostomłoty in the Holy Cross Mts.” opublikowaną w 35 tomie *Acta Geologica Polonica*. W roku 1987 nagrodę otrzymał Paweł Aleksandrowski za pracę: „Tektonika regionu babiogórskiego: interferencja zachodnio- i wschodniokarpackich kierunków fałdowych” opublikowaną w 55 tomie *Annales Societatis Geologorum Poloniae*.

Laureaci:

GRZEGORZ RACKI

Urodzony 12 marca 1952 r. w Warszawie. W latach 1971–1976 studiował na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego. W roku 1976 uzyskał stopień magistra geologii na podstawie pracy dyplomowej pt. „Budowa geologiczna i wpływ górnictwa odkrywkowego na środowisko Sitkówka-Nowiny”. W tym samym roku rozpoczął pracę na Wydziale Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w Sosnowcu, gdzie pracuje do dziś, w Zakładzie Paleontologii i Stratygrafii, kierowanym przez prof. dr. hab. Aleksandra Jachowicza. W 1984 roku na podstawie opracowania pt. „Ramienioniogi i ich znaczenie dla ekostratygrafii wapieni „żywetu” Gór Świętokrzyskich”, wykonanego pod kierunkiem prof. dr. hab. Gertrudy Biernat w Zakładzie Paleobiologii PAN w Warszawie, uzyskał tytuł doktora nauk przyrodniczych. Przedmiotem jego zainteresowań są głównie zagadnienia stratygraficzne, facjalne i ekologiczne dewonu świętokrzyskiego i śląsko-krakowskiego.

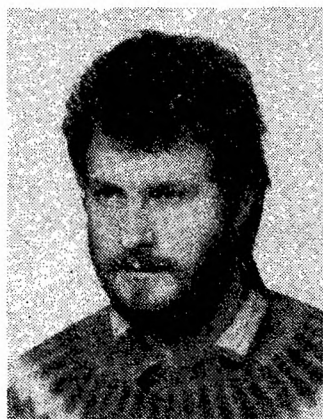
Grzegorz Racki jest autorem bądź współautorem 23 opublikowanych prac naukowych.

Ważniejsze publikacje Grzegorza Rackiego

1980. Ecology of the Upper Jurassic brachiopod bed from Julianka, Polish Jura Chain. *Acta Geol. Pol.*, 30/2 (współautor Z. Heliasz).
1981. Early Frasnian bioherms in the Holy Cross Mts. *Acta Geol. Pol.* 31/3–4 (współautor M. Szulczewski).

1981. Environmental interpretation of atrypid shell beds from the Middle to Upper Devonian boundary of the Holy Cross Mts and Cracow Upland. *Akta Geol. Pol.*, 31/3–4 (Współautor A. Baliński).
1982. Ecology of the primitive charophyte algae: a critical review. *Neues Jb. Geol. Paläont. Abh.*, 162/3.
1984. Stratygrafia dewonu antykliny Dębnika. *Kwart. Geol.*, 28/3–4 współautor M. Narkiewicz).
1985. Conodont biostratigraphy of the Givetian/Frasnian boundary beds at Kostomłoty in the Holy Cross Mts. *Acta Geol. Pol.*, 35/3–4.
1985. The Givetian to Frasnian succession at Kostomłoty in the Holy Cross Mts, and its regional significance. *Bull. Acad. Pol. Sci., Earth Sci.*, 33/3–4 (współautorzy E. Głuchowski i J. Malec).
- 1986 Rhynchonellid-dominated late Devonian brachiopod assemblage from the Holy Cross Mts. *Acta Palaeont. Pol.*, 31/1–2 (współautor G. Biernat).
1986. Middle to Upper Devonian boundary beds of the Holy Cross Mts: brachiopod responses to eustatic events. In: O. H. Walliser (ed.) *Global Bio-Events*, Springer.
1986. Brachiopod ecology of the Devonian carbonate complex and problem of brachiopod hyposalinity. In: *Les Brachiopodes fossiles et actuels, Actes du 1er Congrès Intern. sur les Brachiopodes*, Brest, 1986; *Biostratigraphie du Paléozoïque*, 4.
1987. Korelacja i rozwój górnego dewonu między Dębnikiem a Zawierciem. *Kwart. Geol.*, 31 (współautor M. Narkiewicz).

PAWEŁ ALEKSANDROWSKI

Urodzony 27 marca 1953 we Wrocławiu, gdzie też uczęszczał do szkół, uzyskując w 1971 r. świadectwo dojrzałości w tamtejszym Liceum Ogólnokształcącym im. Piastów Śląskich. Następnie podjął studia geologiczne na Uniwersytecie Wrocławskim, kończąc je w 1976 r. z wyróżnieniem na podstawie wykonanej pod kierunkiem J. Oberca pracy dyplomowej poświęconej geologii serii metamorficznych wschodnich Karkonoszy.

Następnie po odbyciu służby wojskowej i ukończeniu Szkoły Oficerów Rezerwy Artylerii w Toruniu, został przyjęty na studia doktoranckie w Instytucie Nauk Geologicznych PAN. W okresie odbywania studiów doktoranckich prowadził badania strukturalne w strefie fliszowej Karpat. W 1984 r. obronił tezę rozprawy doktorskiej pt. „Analiza strukturalna płaszczowiny magurskiej w rejonie Babiej Góry” przygotowanej pod kierownictwem naukowym K. Birkenmajera. Od 1982 r. jest pracownikiem Instytutu Nauk Geologicznych Uniwersytetu Wrocławskiego. Prowadzi zajęcia dydaktyczne w zakresie kartografii i intersekcji geologicznej oraz geologii strukturalnej. Żonaty, dwoje dzieci.

Od 1979 r. jest członkiem Polskiego Towarzystwa Geologicznego.

Ważniejsze publikacje Pawła Aleksandrowskiego

1980. Step-like tectonic lineation in the Magura flysch (Western Outer Carpathians). *Rocz. Pol. Tow. Geol.*, 50 (3–4).
1985. Graphical determination of principal stress directions for slickenside lineation populations: an attempt to modify Arthaud's method. *J. Struct. Geol.*, 7 (1).
1985. Interference fold structure of the Westetrn Flysch Carpathians in Poland. *Carpatho-Balcan Geol. Assoc., 13-th Congress Proc. Reports*, Pt. I.
1986. Frontally and surficially fluidized slump to debris flow sheets in an alluvial sequence, Lower Permian, Intrasudetic Basin. In: *Intern. Assoc. Sedimentologists 7th European Regional Meeting Excursion Guidebook*, Ossolineum. (Wspólnie z W. Śliwińskim i J. Wojewodą).
1986. Zadania analizy strukturalnej w Karpatach fliszowych. *Prz. Geol.*, 10.